

“Aan de rand”

door John Herbert, Californië, VS

We voelen ons soms alleen. Voor mij is het alsof ik op de rand van een grote vlakte sta. Je voelt je klein, onbeduidend, alsof je weg zou zijn, zou het niet worden opgemerkt. Dat is hoe ik me voelde toen ik dit schilderde. Maar gelukkig voor mij, ik heb mensen die om me geven en me hebben geholpen om gewoon van het uitzicht te genieten. Er zijn er zovelen die niemand hebben om hen te helpen in moeilijke tijden. Bewustzijn is de enige redding. HS is niet dodelijk. Leven met HS is zo moeilijk zonder ondersteuning. De keuze om er een einde aan te maken is een gangbare gedachte in ieder van ons. Als we geen remedie kunnen vinden, laat ons dan tenminste wat empathie vinden.